

Geen plaats in de stal... een treurig gedicht

Om de fietsambitie van Zwolle te ondersteunen
wilde de Heiligman niet te veel op paarden leunen

En die oude stoomboot
Heeft iets teveel CO2 uitstoot

Dus koos hij dit jaar voor de trein en de fiets
Want milieubewustzijn is des Sints en des Piets

Hij wilde zijn fiets op het station kwijt in de stal(ling)
Maar dat bleek helaas nog een hele bevalling

Want die stalling was weer eens overvol
En dat maakte de Sint bijkans dol

Zijn tabbert bleef haken aan sturen en bellen
En hij kreeg blauwe plekken die hem nog dag lijks kwellen

Sint miste daardoor de trein, en daarmee de (pakjes)boot
En zijn ergernis was derhalve bijzonder groot

“Wie is verantwoordelijk voor deze kwelling,
te weinig rekken, zelfs niet met steile helling”

Uit razernij riep de Sint om de zak en de roe
En een enkeltje Spanje en dat soort gedoe

Een wakkere SPiet behoevde,
hem voor onheilig gedrag van drift en woede

Sint liet zich ten slotte overtuigen
zich nog niet over deze straf te buigen

In plaats daarvan dit aanmoedigingsgedicht,
om de wethouder te wijzen op zijn stallingsplicht

Zodat dit niet gaat leiden tot een nadere smet
op zijn blazoen... net als het city toilet

Daarvoor hees de wethouder zich zelf al in het boetekleed
Laat hetzelfde niet gebeuren met het fietsparkeerleed !

Maar los in de belofte van meer fietsenrekken
Want de huidige situatie is echt van de gekke

Zo niet, dan komen Sint en zijn Pietenposse
Alsnog verhaal halen bij wethouder Cnossen!

Groet van SPiet en Sint